

A szegedi egyetem.

SZEGED, december 16.

Akkor, midőn Szeged szab. kir. város a menekült kolozsvári egyetemnek helyt ad, ezzel egyúttal pótolja azt a hiányt, hogy az ország második legnagyobb városa eddig minden főiskola nélkül volt. Reményt nyújt arra is, hogy a dolgok jobbrafordulával, a vendéglátás után sem esik el a vágyva várt főiskolától és a létesítendő szegedi egyetemen az egyetemi városok sorába lép. Szegednek ebben a tekintetben tradíciója van; már 1883-ban mozdulást történt az irányban, hogy az országnak Budapest után legnagyobb és leg szebb városa egyúttal egyetemi székhely is legyen. A pozsonyi határszéli egyetem felállításakor pedig ezelőtt pár évvel erősen megnöttek a reményei és csupán az érdekelt köröknek Pozsony iránt táplált szimpátiája ütötte el a jogos esélyétől. Szegedre így csak ebben a szerencsés helyzetben, feldarabolásunk idején került a sor, a kolozsvári egyetem befogadása kapcsán.

Ha valamely város egyetemi várossá lesz, ennek előnyös oldalát fejtegetni sem kell. Ez a körülmény az illető város érdeke és haszna. De a szegedi egyetem ma országos érdek. Az egyetemnek elhelyezése Szegeden további lépés az egészséges decentralizáció felé s kifelé az a tapasztalat, hogy ellentétben a Balkánnal, Magyarország vidéki városai is fejlődtek már annyira, hogy azokban az egyetem elhelyezése nem csupán pompa, hanem valóságos életszükséglet.

Az egyetem életképességére vonatkozólag pedig, amit mai súlyos gondjaink közepette sokan kétségbe vonnak, azt kell megjegyeznünk, hogy az megszerezhető és fenttartható, ha alkalmazkodik a reális élethez.

Ami az egyetem hallgatóságát illeti, szívja fel azt abból a földművesosztályból, amelynek a háborús konjunktúra által teremtett vagyón alapján módja és alkalma van tanulni és ezzel kultúrfölényüket a Balkán előtt megalapozni és fentartani; másrészt vegye hallgatóit a tehetséges szegények köréből, akik kiválóságukkal és szorgalmukkal Magyarország megújításában szerephez jussanak. Az egyetem, a szegedi egyetem egyes fakultásai az élethez alkalmazkodjanak s igazi hivatásuknak megfelelően a magyar nép és föld igényeit vegyék szemügyre. A jogi kar neveljen olyan közigazgatási férfiakat, akik a magyar Alföld, a magyar haza szokásaival és tradícióival is megismerkedhettek. Az orvosi kar járjon elő a magyar népegészség, a magyar népszokások ápolásával és specifikusan törekedjék a magyar faji eugenetika megővésére. A filozófiai kar a magyar tanárság és tanítóság együttes alma materje legyen és tanítványait tegye képessé, hogy a magyar elmével, a magyar koponya megnyilatkozásával is tudjunk erudálólag foglalkozni. A matematikai és természettudományi kar nem mérülhet ki az exact, tiszta tudományok művelésében, hanem a természettudomány eredményeit vigye át a gyakorlatba is. Erre valósággal éhez a parlagon heverő magyar talaj és gazdasági élet. Neveljen az életet nemcsak tudó, hanem megértő szak-

embereket és pótolja lehetőleg a hiányzó második technikai főiskolát. Végül nem mulasztathjuk el azt sem, hogy a tisztán tudományos célápolása mellett emelkedjék az egyetemi oktatás minden téren közgazdasági niszusra is. Minden lehető kövessen el a magyar elme közgazdasági és kereskedelmi érzékének kifejlesztésére, magasabb, a tudományos, összefoglaló, áttekinthető alapon. Ezzel reámutattunk arra, miképp terjesztheti ki az egyetem működését mindenkire s miképpen állhat a közérdeklődés fókuszába.

Nem diplomagyárat akarunk, hanem a magyar fajiságot és értelmiséget felemelő csarnokot. Minerva istennő mellett Merkurnak is áldozzon. Egyetemet akar Szeged — de nem a középkori formáktól megkötötten, hanem olyant, amelyet a valódi reális élet gyupontjába állítanak majd be, honnan világítson, lelkesítsen, gyújtson, neveljen és hirdesse e végváron mint világítótorony, a magyar akaratot, emelkedettségét és törekvést. Ad astra!...

(dr. B. J.)

A tegnapi közgyűlésből

SZEGED, december 16.
(Saját tudósítónktól.)

Mintegy hatvan főnyi bizottsági tag és zsúfolt karzatok előtt nyitotta meg a homályban Aigner főispán a rendkívüli közgyűlést, melynek egyetlen fontos tárgya, az általunk is már bőven ismertett tisztviselői fizetésrendezések kérdése volt. Taschler Endre főjegyző ismertette nagy körültekintéssel a tárgyat, előzőleg azonban az elnöklő főispán ajánlotta a város tisztviselőinek sorsát a közgyűlés figyelmébe. Elmondta a főispán, hogy a polgármester napi fizetése 23 korona, tanácsnokoké 16, diplomás uraknak pedig 16 korona a napidíja. Aigner Károlyt megéljenezték a bizottsági tagok, aki után Taschler főjegyző ismertette a helyzetet és a szakbizottságok tárgyalásainak eredményét. Eleinte figyelemmel hallgatták, míg Balogh Lajos és Kormányos Benő bele nem dobnak egy-egy kérdést a közvéleménybe. A sötét karzat közbeszólását a főispán intte le, Taschler is megjegyzi, hogy „türelmet kérek, nem feledkezünk mi meg senkiről”.

Egy hang: Akkor jól van.

Valamivel öt óra előtt lassan, de bizonytalanul kigyulladnak a villanykörtek, amire szinte mindenkinek akad valami megjegyzése. Balogh Lajos egy helyütt helyreigazítja a referáló főjegyzőt. Taschler: Én jobban tudom — és olvas tovább. A közgyűlés keveselli a polgármesteri felemelt huszonhatezer koronás fizetést és a négyezerről tizenkétezerre felemelt reprezentációs alapot. A közgyűlés mindent helyesel, sőt kevesel.

Dr. Becsey Károly a kétfélmillió koronás segélyösszegnek azonnali arányos szétosztását kéri a családi pótlékok szerint.

Kormányos Benő a tanácsi javaslat elfogadását és végérvényes gondoskodást kér.

Wimmer: A hivatalnokok zöme is az állandó javítás mellett döntene, ezért kéri a tanácsi javaslat elfogadását.

Balogh Lajos (nagy zugás kíséretében kezdi mondókáját): A Becsey bizottsági tag szájpénzétől minden hivatalnoknak felkopna az álla. Javasolja, hogy a város földet adjon a tisztviselőknek.

Magyar József: Becsey javaslata mellett érvel. Sok családnál 6–8 gyerek is van.

Taschler: Üveg pohárból, möggyerőkből soha sincs elég, mert az haszon. Olyan hivatalnoknak, akinek gyereke van, az 600 koronájával 6600 K-t kap.

Közben Becsey és Taschler között

félreértés támadt, amit Taschler helyreigazított, mondván: hogy mindig becstülte azt a buzgóságát Becseynek, amit a közügyek terén kifejtett.

Bárdoss Béla tb. főjegyző, a tisztviselők egyesületének elnöke, a hivatkozott paragrafus alapján kért szót. Elmondta, hogy tegnap délben ülésük volt, ahol a tagok a tanács álláspontja mellett foglaltak állást.

Dr. Aigner főispán ezek után elrendelte a szavazást és figyelmeztette a teremben jelenvolt tisztviselőket, hogy ők nem szavazhatnak. A szavazás alatt, amint lassan, kényelmesen emelkedtek fel a tanács mellett állásfoglalók helyeikről, Balogh Lajos biztatgatott, mondván: „fel lehet állni”. El is fogadta nagy többséggel a közgyűlés a tanácsi javaslatot. A karzatok kiürültek. Ezután Taschler főjegyző az egészen érdektelen 2. és 3. pontokat olvasta fel, amelyeket szó nélkül elfogadtak. Szendrey Jenő a polgármesteri előterjesztést ismertette, mely után a főispán a közgyűlést berekesztette. A jegyzőkönyv hitelesítése után dr. Aigner Károlyt megéljenezték a bizottsági tagok és örömmel távoztak a hideg, fűtetlen teremből.

Bérauló megrendelhető!
Telefon 808 és 765.

Aranyat, Brilláns ékszereket,

arany karcsatt órákat
és ezüstöt a legmagasabb árakon vásárolok.

Ékszerekben nagy raktár!

Nagy javító műhely!

FISCHER

ékszerész

Kárász-utca 14,

horzó-kávéház mellett.

531

A szegedi direktórium a bíróság előtt.

— Huszonharmadik nap. —

SZEGED, december 16.

Ma Pottyondy Miklós rendőrkapitány kihallgatásával kezdődött a főtárgyalás. Elmondta a vörösrólom keletkezéséről s azt, hogy ellenforradalmi ténykedéseit őt Klein diktátor letartóztatta és Kistelekre hurcoltatta. Az elnök kérdésére a vádlotokról beszél, általában mindegyikről úgy, mint akik igyekeztek a tanyai lakosság között a rendet fenntartani. A vádlottak közül többeket, így Bujtő állomáselőjártót, id. Kálmán igazgató-tanítót, ifj. Kálmánt, Benkő Józsefet régebben ismeri, ezekről az a véleménye, hogy a kényszerhelyzetnek engedve szolgálták a vörösöket. Belovdrít, aki azelőtt olyan szolgáló volt, hallotta többször beszélni, de beszédei nem voltak izgató tartalmúak. Az ügyész kérdésére felelve, azt mondja, hogy Klein Szegeden kapta Andorkától a megbízatást arra, hogy Szatymazt és környékét meghódítsa a kommunizmus eszméinek. Március 25-én 18–20 ember jelenlétében hirdette ki a proletárdiktatúrát. A nép törvényesnek tartotta a helyzetet. Megesketését mellőzte a bíróság. Ezután ifj. Baló Istvánt hallgatta ki a bíróság. Stéhli szerepiéséről beszél. A nép terrorisztikus fellépéséért nem szerette s állandó volt vele szemben az elégedetlenség, sőt egy-együlésen, ahol Stéhli a vallás és a nemzeti eszme ellen beszélt, lehurrogták az asszonyok. Stéhli megkérdi az elnököt, hogy miért nem hallgatták ki az összes eddig felvonult tanukat arra nézve, hogy ő tényleg izgatott-e beszédeiben a vallás, a nemzeti eszme és a polgárság ellen, miért csak egy-két tanut hallgatnak ki erre vonatkozólag. Az elnök rendreutasítja Stéhlit, kijelenti, hogy minden vádlotnak joga van a tanukhoz kérdést intézni a védelmére. Stéhli bocsánatot kér az elnöktől. Majd Balogh József városi rendőrt hallgatták ki. Ő a proletárdiktatura kikiáltásakor Felsőtanyán teljesített szolgálatot. A direktórium Munkácsi mellé osztotta be küldöncül.

Adja el

bármily használhatatlan ébressztő, fali vagy zsebóra szerkezetét, melyeket alkatrész hiányában magas áron megveszem.

Győri Béla

műrás, Klauzál-tér 2. szám. 505

!! Tört aranyat, ezüstöt magas áron vásárolok. !!

VARGA MIHÁLY kőtelgyárosnál Szeged

Telefon 409. 85 Aradi-utca 4.

Mindennemű kőteláru, zsinag, zsák, ponyva és háló gyári áron kapható.

KIHALLGATÁSOK A KORMÁNYZÓNÁL. A kormányzó a kabinetválság ügyében az esti órákban hosszabb kihallgatáson fogadta Sréter István lemondott honvédelmi minisztert, aki kifejtette nézetét a kibontakozásról. Sréter után Gömbös Gyula nemzetgyűlési képviselőt akarta fogadni a kormányzó, az idő előrehaladott volta miatt azonban a kihallgatást csütörtök délelőtti 11 órára halasztották.

A LEGCSODÁSABB ATTRAKCIÓ!

JÖN
ALBERTINI

LOVAGLÁS AZ ÜRBEN

HAJMERESZTŐ TRÜKKÖKI

JÖN
ALBERTINI

HÉTFŐN ÉS KEDDEN SZENZÁCIÓJA LESZ A BELVÁROSI MOZINAK!